

[Wilhjelm]

der sker den tilsigtede omvægtning af de relative strafudmålinger for voldsforbrydelser og for forholdsvist banale berigelsesforbrydelser, som det også drejer sig om her. Vi har jo simpelt hen ingen anden mulighed. Ellers skulle man jo sætte de strafferammer så lavt, at selve strafferammen tvang til, at de udmålte straffe blev reduceret med i gennemsnit en tredjedel. Det kan jeg ikke tro at hr. Hagen Hagensen kan ønske, hvis han overhovedet vil have en graduering inden for dette system overladt til domstolene.

Eller også skulle vi til at udspecificere fantastisk detaljeret hver enkelt lovovertrædelseskategori, så vi for hver enkelt af dem kunne fastsætte strafferammer, der alt i alt kom til at betyde, at de faktisk udmålte straffe kunne domstolene ikke gøre stort anderledes end sådan, at det fik den konsekvens, som flertallet åbenbart ønsker, nemlig at udmålingerne jævnt hen reduceres med en tredjedel. Der findes ingen anden mulighed. Den har man jo benyttet tit.

Lad mig erindre om, at man benyttede muligheden, da man overførte isolationsfængslingsbestemmelserne fra politiet til domstolene. Da tilkendegav man også, at hensigten var væsentligst at reducere omfanget af isolationsfængslinger. Desværre gjorde domstolene det bare ikke. De gjorde faktisk det modsatte.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Hr. Wilhjelm og jeg kan diskutere videre i udvalget om, hvad dette ting kan og bør gøre. Jeg vil fastholde, at det er et indgreb i domstolenes uafhængige stilling, hvis man klart tilkendegiver, at straffen vil være at nedsætte med en tredjedel. Det er domstolene, der fastsætter straffene inden for de rammer, der er.

Dernæst vil jeg blot sige, at der havde været god grund til at vente på, at man fik en samlet vurdering fra straffelovrådet, der kynligt kan vurdere og vægte hensynene over hele det brede felt – i stedet for det, man nu gør, hvor man hiver en enkelt ting ud, som uvægerlig får en indvirkning på andre områder, uden at det er vægtes af dem, der har forstand på det.

Ebba Strange (SF):

Da finansudvalget i november 1980 behandlede det seneste aktstykke fra justitsministeriet med et ønske om udvidelse af fængselskapaciteten, tog SF sammen med Danmarks retsforbud initiativ til at bringe en debat om aktstykket herved i folketingsalen. Det gjorde vi ud fra nogle grundlæggende betragtninger om, at vi ikke ønskede at medvirke til en udvidelse af fængselskapaciteten, og at vi i det mindste ville have, at en sådan beslutning skulle træffes her i salen og ikke kun i finansudvalget. Det vil vi nok ikke gøre denne gang, for nu har vi haft nogle debatter både om fængselsophold og strafudmåling i forbindelse med dette forslag.

Jeg vil benytte lejligheden, da justitsministeren selv har trukket aktstykket ind i denne debat, til at sige her fra folketingets talerstol, at SF heller ikke denne gang agter at støtte en udvidelse af fængselskapaciteten. Jeg skal ikke gentage alle argumenterne, det tillader tiden ikke. De skulle være velkendte for dem, der har fulgt den kriminalpolitiske debat her i huset.

Jeg har lyst til at sige til de ordførere – det var specielt hr. Bjørn Elmquist – der sagde, at man her havde haft hastværk, at der er ingen grænser for, hvilket hastværk de borgerlige partier her i folketinget vil være med til, når det drejer sig om en lynhurtig udvidelse af fængselskapaciteten, men når man fra justitsministeriets side nu foreslår en meget beskedent nedsættelse af strafferammerne for de mest gemene og almindelige forbrydelser uden at afvente straffelovrådets endelige indstilling, så er der pludselig tale om hastværk. Jeg synes, den hastværksvurdering har nogle kriminalpolitiske toner, som det ville være rarere at få tydeligt frem – fremfor at putte dem ind under, hvorvidt det ene nu er hastværk og det andet ikke er hastværk.

Jeg sad såmænd også og reagerede lidt på ministerens udtalelse om, at dette var en reform. Jeg synes nok, det er en reform af en meget begrænset rækkevidde. Det har ministeren også selv sagt senere. Jeg tror, vi kunne have brug for en reformdebat på disse områder og for en større reform. Selvfølgelig støtter vi dette skridt, men jeg mener, det er helt overdimensioneret at begynde at snakke om hastværksarbejde fra hr. Bjørn Elmquists side.

Jeg vil godt sige til bemærkningerne fra hr. Hagen Hagensen, at selvfølgelig er det